

על הדין. אל לכדו וכלת היתה לו
והרשות היתה שלו. מה היכלת?
שליטה של אל, התחזקה גזרה
שלו, כמו שנאמר (בראשית לא) יש
לאל ידי, ורשות שלו וכלת של
עין רעה, כמו שנאמר יש לאל
ידי. אמר לו, והרי כתוב (דברים י)
האל הגדל הגבר. אל גדול נוצח,
אל לכדו נוצח. וכתוב (שם לב)
הצור תמים פעלו כי כל דרכיו
משפט. זה צור (שם) אל אמונה
ואין עול. זה נחש עלי צור.

נחור לדברים הראשונים. וכתוב
(איוב ח) האל יעות משפט, חס
ושלום?! אמר רבי אלעזר, זהו
שכתוב (תהלים פה) אשמעה מה
ידבר האל וגו'. (שמות ד) וישלח ידו
ויחזק בו ויהי למטה בכפו, כמו
שנאמר (דברים כז) מטה משפט.
מטה כלפי חסד.

אמר רבי יוסי, שני מטות היו,
אחד של משה ואחד של הקדוש
ברוך הוא. מהיכן לומדים?
שכתוב (שמות ד) ומטה האלהים.
ששנינו, בשעה שהיה נוטל משה
המטה ברשותו, היה כאלו שלו.
זהו שכתוב (שם) ויקח משה את
מטה האלהים בידו. פיון שאמר
ויקח משה, איני יודע שלקחו
בידו? אלא מהו בידו? ברשותו,
ביכלתו.

ואמר רבי יוסי, ברשותו של משה
היה עד שהוקם המשפן. פיון
שהוקם המשפן, חזר המטה לפני
העדות, ומשה היה נוטלו לעשות
בו נסים. זהו שכתוב (במדבר כ)
משה את המטה מלפני ה'. פיון
שלקחו הרי הוא ברשותו וכשלו
היה.

אמר רבי יהושע, אותו המטה
של סנפירינון היה, ומששת ימי
בראשית נברא, כמו ששנינו,

מוציאם ממצרים, (שמות ל"ד) אל רחום וחנון.
אמר ליה, לאו הכי. דתנינן, שליט רחמי על
דינא, אל בלחודוי יכולת הוה ליה ורשותיה
הוה דיליה. מאי יכולת, שולטנותא דאל,
אתגבר גזירה דיליה. כמה דאת אמר, (בראשית
ל"א) יש לאל ידי, ורשותא דיליה יכולת דעינא
בישא. כמה דאת אמר יש לאל ידי. אמר ליה,
והא כתיב (דברים י) האל הגדל הגבר, אל גדול
נצחא, אל בלחודוי נצחא. וכתיב (דברים ל"ב)
הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט. הא
צור (דברים ל"ב) אל אמונה ואין עול, הא נחש עלי
צור.

נהדר למילי קדמאי, וכתיב (איוב ח) האל יעות
משפט, חס ושלום. אמר רבי אלעזר
היינו דכתיב (תהלים פ"ה) אשמעה מה ידבר האל
וגו'. (שמות ד) וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה
בכפו, כמה דאת אמר (דברים כ"ז) מטה משפט,
מטה כלפי חסד.

אמר רבי יוסי שני מטות היו, אחד של משה
ואחד של הקדוש ברוך הוא. מאי
משמע, דכתיב (שמות ד) ומטה האלהים.
בשעה שהיה נוטל משה המטה ברשותו, היה
כאלו שלו. הדין הוא דכתיב (שמות ד) ויקח
משה את מטה האלהים בידו, פיון דאמר
ויקח משה, איני יודע שלקחו בידו. אלא מהו
בידו, ברשותו ביכלתו.

ואמר רבי יוסי ברשותו של משה היה, עד
שהוקם המשפן. פיון שהוקם המשפן,
חזר המטה לפני העדות ומשה היה נוטלו
לעשות בו נסים. הדין הוא דכתיב (במדבר כ)
משה את המטה מלפני ה', פיון שלקחו הרי
הוא ברשותו ופשוטו היה.

אמר ר' יהושע, אותו המטה של סנפירינון היה, ומששת ימי בראשית